

საქართველო

რიცეულაპესის და რაჭაპესის (აგრეთვე სათავე კვანძი მდ. ხედეთურზე)
ჰიდროკვანძების ნაგებობების განთავსების სივრცეში განვითარებული
გეოდინამიკური პროცესების ვიზუალური შეფასება

შემსრულებელი,
ინჟინერ-გეოლოგი

ლევან ქებულაძე

თბილისი 2017

სარჩევი

1. რიცეულაპესის და რაჭაპესის (აგრეთვე სათავე კვანძი მდ. ხედეთურზე) ჰიდროკვანძების ნაგებობების განთავსების არეალში სენსიტიური უბნების გამოვლენა და იქ განვითარებული გეოდინამიკური პროცესების ვიზუალური შეფასება _____ 2
2. მდ. რიცეულას კალაპოტში გატარებული სანიტარული ხარჯის მოცულობასა და ფერდობების მდგრადობას შორის კავშირზე არსებული მონიტორინგის შედეგები _____ 20
3. რიცეულას და რაჭა პესების სათავე ნაგებობის ზედა ბიეფში ღვარცოფმარეგულირებელი ნაგებობების მოწყობის მიზანშეწონილობისა და შესაძლებლობის შეფასება _____ 25

1. რიცეულაპესის და რაჭაპესის (აგრეთვე სათავე კვანძი მდ. ხედეთურზე) ჰიდროკვანძების ნაგებობების განთავსების არეალში სენსიტიური უბნების გამოვლენა და იქ განვითარებული გეოდინამიკური პროცესების ვიზუალური შეფასება

რიცეულას ჰიდროელექტროსადგური მდ. რიცეულზე აშენდა 1937 წელს, რომელშიც შედიოდა შემდეგი ნაგებობები: სათავე კვანძი; ღია არხი (სიგრძით 0,46კმ), რომლის ბოლოში მოწყობილი იყო სალექარი გამრეცხებით; 167მ-ის სიგრძის ღია არხი და სადერივაციო უდაწნეო მილსადენი სადაწნეო აუზამდე; საგენერატორო სადგურს წყალი მიეწოდება 489მ-ის სიგრძის სადაწნეო მილსადენით.

ბოლო წლებში აშენდა და რიცეულას ჰიდროელექტროსადგურთან კომპლექსურად ამოქმედდა რაჭა პესის ჰიდროკვანძი, რომელიც მოიცავს მდ. ხედეთურზე სათავე ნაგებობებს, მდ. რიცეულაზე გადამავალ დაკიდებულ მილხიდს, სადერივაციო არხს, სადერივაციო გვირაბს, სადაწნეო აუზს და მასთან მიმდებარე უქმ წყალსაგდებს, სადაწნეო მილსადენს და საგენერატოროს.

საკვლევი ტერიტორია მდებარეობს მთავარი კავკასიონის ძლიერ დანაწევრებულ სამხრეთ ფერდის მთისწინეთში, რომელიც გეოლოგიური თვალსაზრისით აგებულია შუა იურიული ასაკის ბაიოსური იარუსის ნალექებით და ლითოლოგიურად წარმოდგენილია: პირფირიტებითა და მათი პირკულასტებით, კერძოდ - ტუფობრექჩიებით (ძირითადად მასიური), ტუფოქვიშაქვებით, ტუფებით და ტუფოფიქლებით.

სათავე ნაგებობის ზედა ბიეფში, ბაიოსურ ნალექებს ენაცვლება ლეიასური იარუსის ქარსოვანი ქვიშაქვები და ფიქლები, რომლებითაც აგებულია, როგორც მდ. რიცეულას და მდ. ხედეთურას, ასევე მისი მარჯვენა და მარცხენა შენაკადების ხეობები. პესის შენობის ქვემოთ, მდინარის დინების მიმართულებით, ბაიოსის დანალექებს ენაცვლებიან კიმერიჯიულ-ტიტონური იარუსების ფერადი წყების თიხები და თიხოვანი ქვიშაქვები (იხ. გეო-რუკა).

საკვლევ ტერიტორიაზე მეოთხეული დანალექები ფართო გავრცელებით სარგებლობენ და წარმოდგენილი არიან: მდ. რიცეულას ჭალა-კალაპოტში თიხა-ქვიშნარ-ქვიშოვან შემავსებლიანი კაჭარ-კენჭნაროვანი დანალექებით, ციცაბოდ დახრილი ფერდობების ძირში კოლუვიურ-დელუვიური გენეზისის უხეშმონატეხოვანი დანაგროვებებით, ხოლო დამრეცად დახრილ ფერდობებზე ელუვიურ-დელუვიური გენეზისის მონატეხოვანი მასალის ჩანართებიანი თიხებით და თიხნარებით.

თანამედროვე საშიში გეოლოგიური პროცესებიდან, საჭიროდ მიგვაჩნია გამოვყოთ მეწყრულ-გრავიტაციული მოვლენები, რომლებიც განვითარებულია მძლავრი დელუვიურ-პროლუვიური თიხოვანი შედგენილობის მქონე დანალექთა გავრცელების არეალში.

ჰიდროგეოლოგიური თვალსაზრისით საკვლევი რაიონისთვის დამახასიათებელია ცირკულირებადი ნაპრალოვანი მიწისქვეშა წყლები, წყაროების მცირე დებეტიანი გამოსავლებით და ჭალა-ტერასების ფორმოვანი ცირკულაციის გრუნტის წყლები. ორივე ტიპის წყლები მტკნარია და გამოირჩევან საკმაოდ კარგი სასმელი თვისებებით (წყლები არ არის აგრესიული ბეტონის მიმართ).

ის გარემოება, რომ მდ. რიცეულაზე არსებული კაშხლის ექსპლუატაციის პერიოდში, ქვედა ბიეფში ადგილი არ ჰქონია წყაროების წარმოქმნას, მიუთითებს იმაზე, რომ პორფირიტული წყების გამოუფიტავ ქვიშაქვებზე დაფუძნებული ნაგებობის შემოვლითი ფილტრაციადა ძლიერ გართულებულია.

საქართველოს ტერიტორიის ტექტონიკური დანაწევრების კორექტირებული სქემის მიხედვით (ე.გამყრელიძე 2000წ) მდ. რიცეულას წყალშემკრები აუზი მთლიანად მიეკუთვნება დიდი კავკასიონის სამხრეთი ფერდის ნაოჭა სისტემის გაგრა-ჯავის ზონას და მდებარეობს ქვედა, შუა და ზედა იურიული, აგრეთვე შუა იურიული ვულკანოგენური ქანებით და ცარცული ასაკის კარბონატულ-ტერიგენული წარმონაქმნებით აგებული სორის ანტიკლინის სამხრეთ ფრთაზე, რომელიც ძლიერ დანაოჭებულ-დანაწევრებულია და მრავალრიცხვოვანი წვრილი წყვეტითი დისლოკაციებით არის გართულებული. ჰიდროტექნიკური ნაგებობა მდებარეობს გაგრა-ჯავის ზონის ჩრდილოეთიდან და სამხრეთიდან შემომსაზღვრელი ორი სუბგანედური ორიენტაციის სირდმულ რღვევას შორის მოქცეულ ტერიტორიაზე. ჰიდროტექნიკური ნაგებობები აღნიშნული ზონის ჩრდილოეთ საზღვრიდან დაცილებულია დაახლოებით 18-20კმ-ით, ხოლო სამხრეთიდან 2-4 კმ-მდე. საველე კვლევების საფუძველზე, მდ. რიცეულას და მისი შენეკადის მდ. ხედეთურას ხეობებში მდებარე ჰიდროტექნიკური სათავე ნაგებობების არეალში ტექტონიკური აშლილობების (რღვევები) გამოვლინების ნიშნები ბუნებრივ გაშიშვლებებში არ ფიქსირდება.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე ჰიდროტექნიკური კვანძის განთავსების არეალი ხასიათდება დამაკმაყოფილებელი ტექტონიკური პირობებით.

აგეგმვითი გეოლოგიური გამოკვლევებით და ჩვენი ვიზუალური შესწავლით ირკვევა, რომ კაშხლის მარცხენა მისაყრდენი სრულად, წყალმიმღები და გამრეცხი ნაგებობები, დაფუძნებულია ძირითადად ტუფოგენურ ქვიშაქვებში.

მართალია კაშხლის მარჯვენა მისაყრდენში ძირითადი კლდოვანი ქანების გამოსავლები არ ფიქსირდება, მაგრამ მისაყრდენის ეს ნაწილი დაცულია წვრილ ფრაქციული ნატანით და შემოვლითი ფილტრაციის განვითარებისთვის არ წარმოადგენს საშიშროებას.

რიცეულა ჰესის არხი, წყალმიმღებიდან სალექარამდე გაყვანილია სუსტად გამოფიტულ ძირითად ქანებში, რომლებიც წარმოდგენილია მსხვილმარცვლოვანი ტუფოქვიშაქვებით. ეს ნალექები არხის დაბოლოებაში გადადიან წვრილმარცვლოვან ტუფობრექჩიებში.

სალექარი მდებარეობს დელუვიური ნალექებით აგებულ დამრეც ფერდზე, რომელიც ლითოლოგიურად წარმოდგენილია თიხნაროვან შემავსებლიანი მონატეხოვანი მასალით. სავარაუდოდ ნაგებობის ძირი დაფუძნებულია კლდოვან ქანებზე.

ღია არხი გაუყვება დერდის ძირში მოჭრილ თაროს, რომლის აგებულება საწყის მონაკვეთზე, ლითოლოგიურად სალექარის უბნის ანალოგიურია, ხოლო მას შემდგომ დაფუძნებულია ძირითად კლდოვან ქანებზე და წარმოდგენილია ტუფობრექჩიებით და ტუფოქვიშაქვებით.

მდ. ხედეთური წარმოადგენს მდ. რიცეულას მარჯვენა შენაკადს, რომელიც მას უერთდება რიცეულას კაშხლის ქვედა ბიეფში, სათავე ნაგებობებიდან 470 მეტრ მანძილზე.

მდ. ხედეთურის სათავე კვანძი წარმოდგენილია დაბალზღურბლიანი წყალსაშვიანი კაშხლით (გამრეცხი ფარით), გვერდითი ზედაპირული წყალმიმღებით და პერიოდული რეცხვის სალექარით, საიდანაც წყლის ხარჯი დაკიდებული მიღწევიდის საშუალებით მიეწოდება რაჭაჰესის სადერივაციო არხს. სათავე კვანძის განთავსების ადგილზე „V“-ს მაგვარი ფორმის ღრმად ჩაჭრილი ხეობის ძირი ვიწროა, ხოლო ფერდობები ციცაბოდ არის დახრილი. სათავე კვანძის ნაგებობები დაფუძნებულია პორფირიტულ კლდოვან ქანებში.

მდ. ხედეთურას ხეობაში რაიმე ტიპის ღვარცოფმაფორმირებელი კერები არ ფიქსირდება, მაგრამ იგი ხასიათდება პერიოდული (წელიწადში 1-2-ჯერ) წყალმოვარდნებით, რომლის დროსაც გამრეცხი ფარი ვერ უზრუნველყოფს წყლის ნაკადის გატარებას, გადაედინება კაშხლის უქმ წყალსაგდებზე ისე, რომ არ აზიანებს მას. რამდენიმე ათეულ მეტრში გამავალი საავტომობილო გზის ქვევით მოწყობილი წყალგამტარი მიღი, რომლის პარამეტრები ვერ აკმაყოფილებდა მომატებული წყლის ხარჯების გატარებას, ამჯერად შეცვლილია, ხოლო დაზიანებული საავტომობილო გზის მონაკვეთი აღდგენილია (იხ.ქვემოთ).

საველე კვლევების დროს, რიცეულაჰესის და რაჭაჰესის (მდ.ხედეთურზე) დაბალზღურბლიანი კაშხლების არეალში საშიში გეოდინამიკური პროცესებიდან, ისეთები როგორიც არის მეწყერი და ქვათაცვენა-კლდეზვავი, არ ფიქსირდება, ხოლო რაც შეეხება ღვარცოფულ ნაკადებს, ისინი რიცეულას სათავე ნაგებობებამდე აღწევენ დაბალი სიმკვრივის წყალ-ტალახიანი და წყალ-ქვიანი ნაკადების, ხოლო ხედეთურის შემთხვევაში, მხოლოდ წყალ-ტალახიანი ნაკადების სახით, რომლებიც თავისი ბუნებიდან გამომდინარე ნაგებობას საფრთხეს ვერ შეუქმნიან.

სადერივაციო მილსადენიდან მოსალოდნელი ფილტრაციის და მისგან გამოწვეული გეოდინამიკური გართულებების განვითარების პროგნოზირებისთვის, ჩვენს მიერ

განხორციელდა რიცეულაპესის სადერივაციო მიღსადენის და მისი მიმდებარე ტერიტორიის ვიზუალური გეოლოგიური შეფასება.

რიცეულაპესის სადერივაციო უდაწნეო მიღსადენის ტრასისა და მიმდებარე ზოლის შესწავლის მიზნით გამოყენებული იქნა „ჰიდროპროექტი“-ს კვლევების (1984-85წწ) და ჩვენს მიერ განხორციელებული საველე ვიზუალური გეოლოგიური შეფასების მონაცემები.

„ჰიდროპროექტი“-ს კვლევების მონაცემებით სადერივაციო უდაწნეო მიღსადენი გაყვანილია:

პკ 2+48 - პკ 4+62 - ტუფობრექჩიებში გაჭრილ თაროზე;

პკ 4+62 - პკ 5+50 - უხეშმონატეხოვან დანალექებში მოწყობილ თაროზე;

პკ 5+50 - პკ 7+48 - ძირითად ქანებში გაჭრილ თაროზე (ნაწილობრივ I გვირაბში);

პკ 7+48 - პკ 7+70 - კვეთს ხევს;

პკ 7+70 - პკ 8+14 - ტუფობრექჩიებში გაჭრილ თაროზე;

პკ 8+14 - პკ 10+17 - ტუფობრექჩიებში გაყვანილ გვირაბში (№2);

პკ 10+17 - პკ 10+25 - ტუფობრექჩიებში გაჭრილ თაროზე;

პკ 10+25 - პკ 10+50 - კვეთს ხევს;

პკ 10+50 - პკ 10+83 - დელუვიურ გრუნტებში მოწყობილ თაროზე;

პკ 10+83 - პკ 12+37 - ტუფობრექჩიებში გაჭრილ თაროზე;

პკ 12+37 - პკ 12+90 - დელუვიურ-კოლუვიურ დანალექებში მოწყობილ თაროზე;

პკ 12+90 - პკ 14+35 - ლოდნარით მოწყობილ არხზე (თიხნარის შემავსებლით);

პკ 14+35 - პკ 16+65 - თარო გამოკვეთილია კლდოვან ქანებში;

პკ 16+65 - პკ 19+25 - უხეშმონატეხოვან მასალით წარმოდგენილ დანალექებში მოწყობილ
თაროზე;

პკ 19+25 - პკ 20+10 - ტუფობრექჩიებში გაჭრილ თაროზე;

პკ 20+10 - პკ 20+98 - წვრილმონატეხოვან დელუვიონში მოწყობილ თაროზე;

პკ 20+98 - პკ 22+27 - კლდოვან ქანებში გაჭრილ თაროზე;

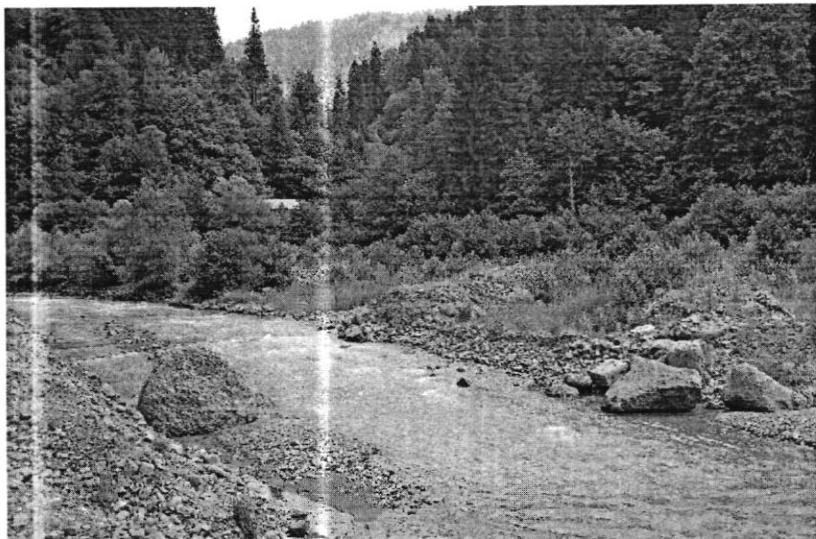
პკ 22+27 - პკ 22+45 - კვეთს ხევს;

პკ 22+45 - პკ 27+05 - დელუვიურ-კოლუვიურ დანალექებში მოწყობილ თაროზე.

ჩვენს მიერ, საველე პირობებში შესწავლილი იქნა სადერივაციო უდაწნეო მიღსადენის განთავსების ზოლი და მიმდებარე ტერიტორია, რომლის შედეგები დაფიქსირებულია GPS კოორდინატებით.

საველე კვლევისას გამოვლინდა ისეთი სენსიტიური უბნები, სადაც განვითარებულია, ან შესაძლოა განვითარდეს საშიში გეოდინამიკური პროცესები (იხ. ტოპო - და აერო რუკები). ასეთებია:

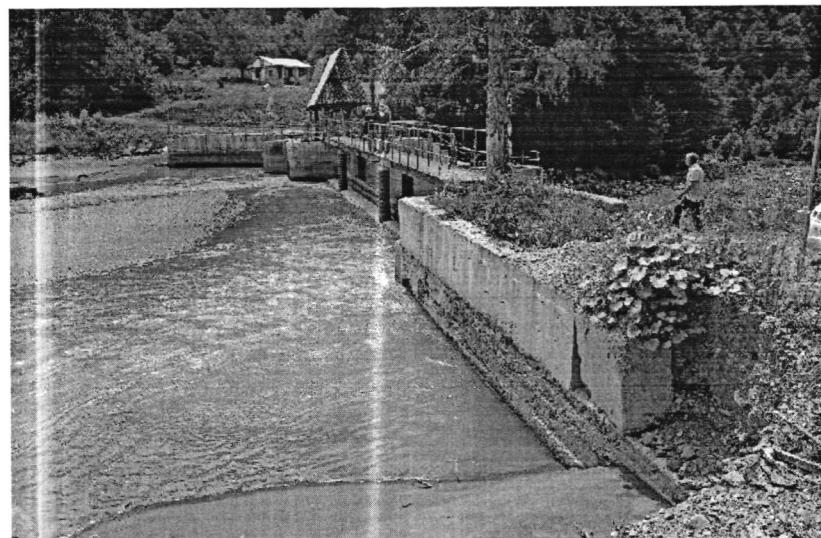
1. მდ. რიცეულას მარცხენა უსახელო შენაკადი (x-345999; y-4717282) ჩაედინება წყალსაცავში წყალმიმღების მიმდებარე ტერიტორიაზე (ზედა ბიეფი). ხევი ხასიათდება დაბალი სიმკვრივის წყალ-ქვიანი ნატანით. მძლავრი ღვარცოფული ნაკადის გავლა, რაც საფრთხეს შეუქმნის რიცეულაჲესის სათავე კვანძს, ხეობის მორფოლოგიური და გეოლოგიური პირობების გათვალისწინებით არ არის მოსალოდნელი (სურ.1).

სურ.1

2. კაშხლის (სათავე კვანძი) მისაყრდენ ბორტთან, მდ. რიცეულას მარჯვენა ნაპირთან (x-345896, y-4717262), აქტიური გვერდითი ეროზიული პროცესების ზემოქმედების შედეგად ზიანდება ბეტონის ბლოკებით მოწყობილი სანაპიროს დამცავი კონსტრუქცია. კვლევების პერიოდში ამ უბანზე, წინა წელთან შედარებით, ბეტონის ერთი ბლოკი აღარ დაგვხვდა ადგილზე, ხოლო მისი კვალი წყალსაცავში არ დაფიქსირდა. მიმდებარე ბლოკი ასევე დაძრული და დაქანებულია წყალსაცავის მიმართულებით (სურ.2). კატასტროფის თავიდან აცილების მიზნით, საჭიროდ მიგვაჩნია დაზიანებული კედლის დროული აღდგენა.

ასევე გასათვალისწინებელია ქვედა ბიეფში, მარჯვენა სანაპიროს დამცავი ბეტონის კედლის შემდგომი ნაპირგარეცხვითი პროცესი. მართალია აღნიშნული უბანი მიტვირთულია ბეტონის სამშენებლო ნარჩენებით, მაგრამ ეს არ იქნება საკმარისი კედლის მდგრადობის შესანარჩუნებლად. საჭიროდ იქნება ნაპირსამაგრი ღონისძიებების გატარება, ისეთი როგორიც არის გაბიონები, დეზები და ა.შ. (სურ.3).

სურ.2

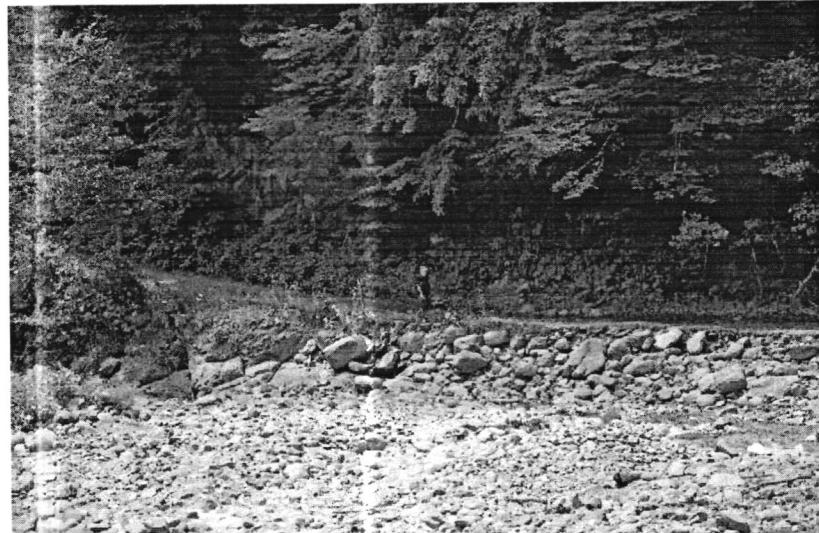

სურ.3

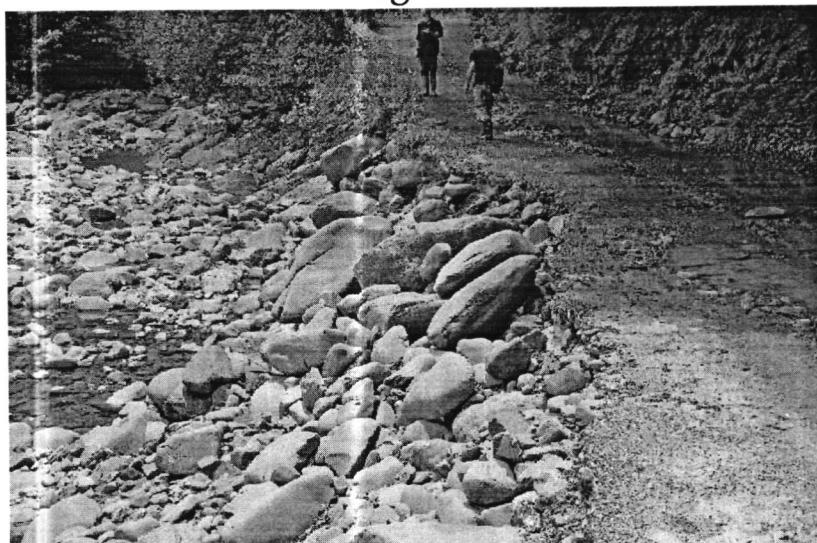
3. მდინარის მარჯვენა ნაპირის გასწვრივ აქტიური გვერდითი ეროზიული პროცესები გრძელდება წყალმიმღები კაშხილის ქვედა ბიეფში, 1. x-345853, y-4717192 და 2. x- 345865, y- 4717159 კოორდინატების ფარგლებში, 30-35 მეტრი სიგრძის მონაკვეთზე. ინტენსიურად ირეცხება მარჯვენა ნაპირი, რის გამოც ზიანდება ჰესის ინფრასტრუქტულ ობიექტებთან დამაკავშირებლი საავტომობილო გზა. ამ უბანზე აკუმლირებულია დიდი რაოდებით

მდინარის მყარი ნატანი, რომელიც წარმოდგენილია ლოდნარით, სხვადასხვა ზომის კაჭარით, კენჭნარით, ქვიშის და ლამის შემავსებლით (სურ: 4,5).

საჭიროდ მიგვაჩნია დაზიანებული უბნის გასწვრივ გაბიონის ტიპის ნაპირსამაგრი კედლის მოწყობა.

სურ.4

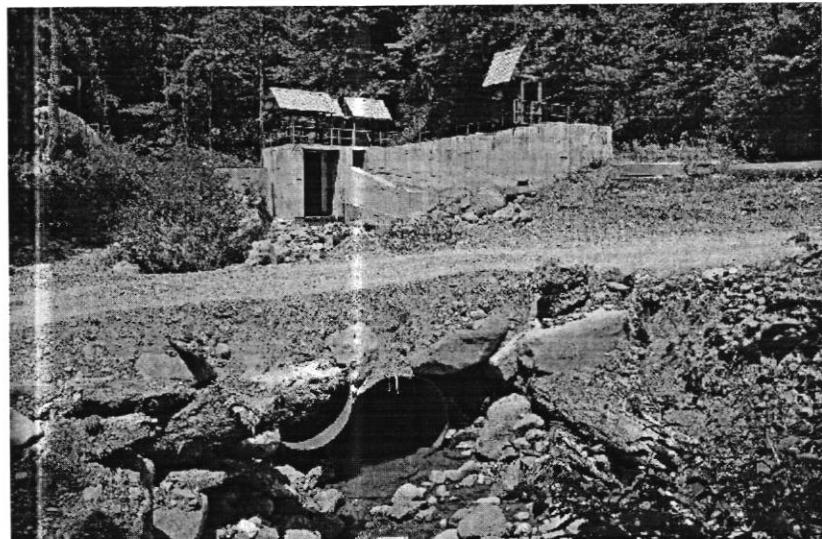
სურ.5

4. ხედეთურის სათავე კვანძის მიმდებარე ტერიტორიაზე მდ. ხედეთურის და გრუნტის საავტომობილო გზის გადაკვეთაზე ($x=345509$, $y=4716930$) ჩაწყობილია 1,8-1,9 მეტრის და 1 მეტრამდე (წინა წელთან შედარებით დამატებულია გამტარუნარიანობის გაზრდის მიზნით) დიამეტრის ორი მილხიდი (სურ: 6,7).

2016 წელს გაცემული რეკომენდაციის საფუძველზე, მდ. ხედეთურის კალაპოტში წყლის მაქსიმალური ხარჯის გატარების შემთხვევისთვის გათვლილი კვეთის მიხედვით მოწყობილი ორი მილხიდი აკმაყოფილებს მოთხოვნებს და შესაბამისად საავტომობილო გზის დაზიანების რისკი მინიმუმამდეა დაყვანილი.

სურ.6

სურ.7

5. მდ. რიცეულას ხეობის მარცხენა ფერდობზე ორი მცირეწყლიანი ხევი კვეთს სადერივაციო მილსადენს შემდეგი კოორდინატების ფარგლებში: 1. x-345554, y-4716842 (სურ.8) და 2. x-345526 y-4716889 (სურ.9).

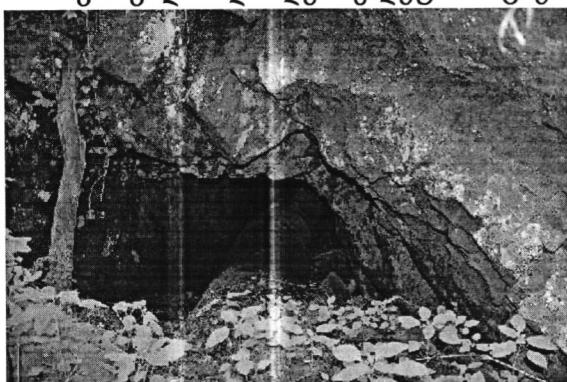
ხევებში გამავალი წყლის ნაკადები გადაედინება მილსადენზე და არ წარმოადგენს საშიშროებას მისი უსაფრთხოდ ფუნქციონირებისთვის.

სურ.8

სურ.9

6. რიცეულა პესის სადერივაციო მილსადენის ტრასაზე არსებული გვირაბი N1-ის შესასვლელი - x-345491, y-4716820 (სურ.10) და გამოსასვლელი პორტალების - x-345438, y- 4716776 (სურ.11) მდგომარეობა დადებითია (მდგრადია). არსებული გვირაბი (შტოლნა) გაყვანილია მტკიცე კლდოვან ქანებში და მის კონტურში დეფორმაციები და ქვათაცვენის პროესები არ ფიქსირდება (სურ.12). გვირაბში გამავალ მილსადენზე დეფორმაციები და წყალგაჟონვები არ ფიქსირდება.

სურ.10

სურ.11

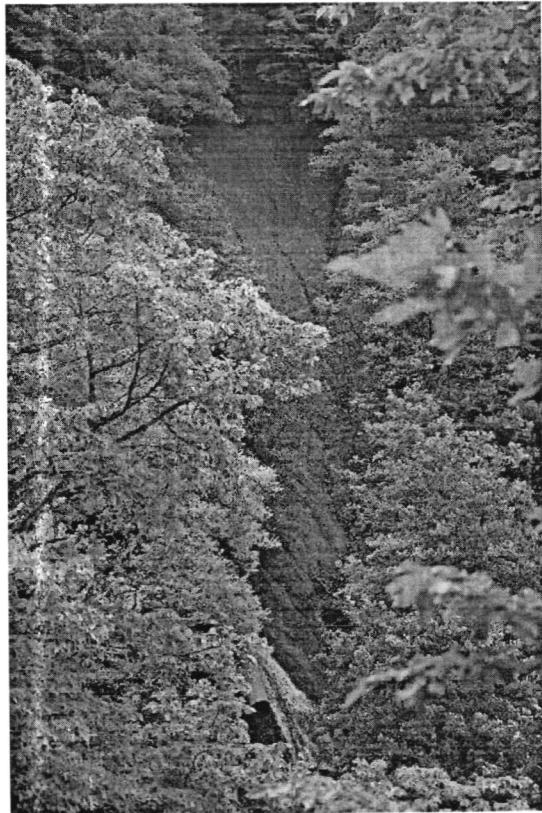

სურ.12

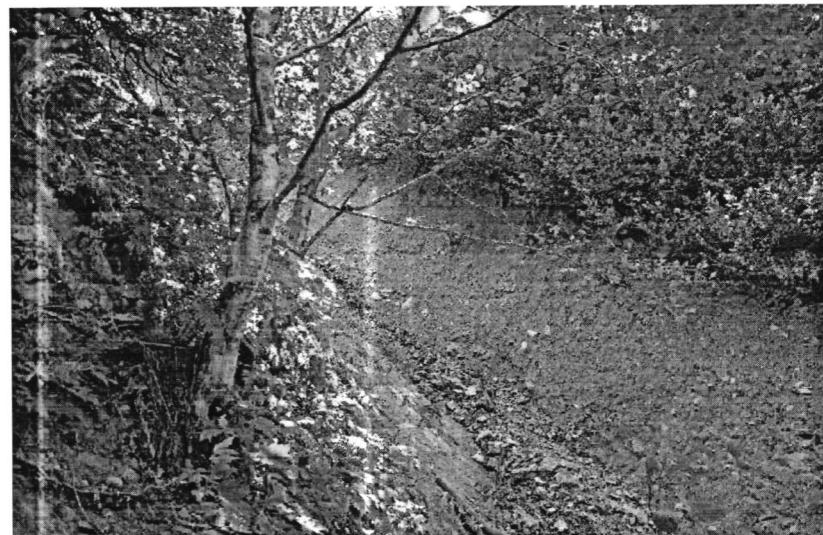
7. გვირაბი N1-ის შემდეგ, 1.x-345421, y-4716769 და 2.x-345417, y-4716755 კოორდინატების ფარგლებში, სადერივაციო მილსადენის ტრასას კვეთს ღვარცოფული ხევი, რომლის მარცხენა ბორტი აგებულია დელუვიურ-კოლუვიური ნალექებით, ხოლო მარჯვენა ბორტი წარმოდგენილია კლდოვანი ქანებით. ფერდის დახრილობა ცვალებადობს 55-60°-დან 70°-მდე; უსახელო ხევის ეროზიული ჩაჭრის სიღრმე საკვლევი უბნის ფარგლებში 10-11 მეტრია, ძირის სიგანე 3-4 მეტრი, ხოლო სიგანე ზედა ნაწილში აღწევს 17-18 მეტრს და წარმოდგენილია ციცაბოდ დახრილი ბორტებით (60-70°). ხევის ზედა ნაწილში ელუვიურ-დელუვიური საფარი გრუნტების გადატენიანების გამო ორივე ბორტზე განვითარდა მეწყრული პროცესი, რასაც ხელი შეუწყო უხვი ატმოსფერული ნალექების მოსვლამ და ფერდობის დიდმა დახრილობამ (სურ: 13,14). მეწყრული მასა, წარმოდგენილი დელუვიურ-კოლუვიური თიხნაროვან-ღორღოვანი დანალექებით (სურ.15), დიდი სიჩქარით გადაადგილდა ხევის კალაპოტში, წარმოდგენილი ბაიოსური ასაკის ფერდის დახრილობის მქონე ტუფობრექჩიების სარკისებურ ზედაპირზე (სურ.16) და გაწყვიტა სადერივაციო მილსადენი, რომელიც ამჟამად აღარ ფუნქციონირებს (სურ: 17,18).

სურ.13

სურ.14

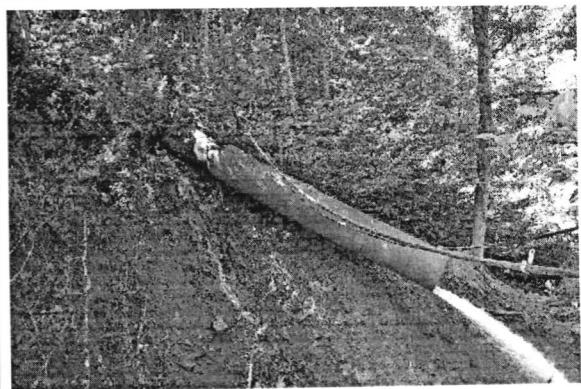
სურ.15

სურ.16

სურ.17

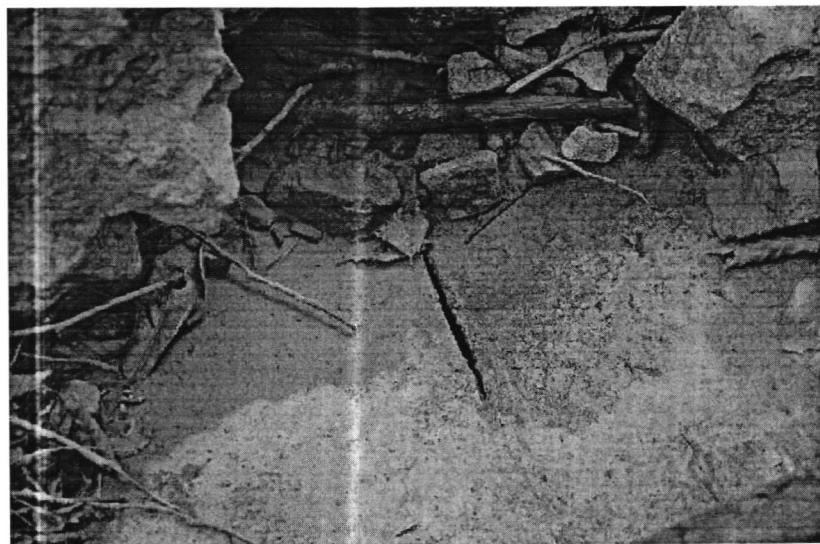

სურ.18

მეწყრული პროცესების შედეგად, მილხიდის გადასვლის უბანზე ხევის სიღრმე 5-6 მეტრიდან (გაიზომა 2016 წლის ზაფხულში) გაიზარდა 10-11 მეტრამდე. ხევში არსებული თიხნარ-ღორლოვანი დანალექები გადაადგილდა მდინარის კალაპოტისკენ, რის შედეგად ხევი სრულად გაიწმინდა მეწყრული მასებისგან, ხოლო მის ძირში და მარჯვენა ბორტზე გაშიშვლდა მტკიცე კლდოვანი ქანები.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, დაზიანებული სადერივაციო მილსადენის აღდგენა შესაძლებელი იქნება მეწყერსაწინააღმდეგო ნაგებობის მოწყობის გარეშე, რადგან მილხიდის ქვეშ არსებული კვეთი ადრე არსებულთან შედარებით გაზრდილია თითქმის ორჯერ, ხოლო ხევი სრულად განთავისუფლებულია მეწყრული ღვარცოფმაფორმირებელი მასებისგან.

8. ქვათაცვენის უბანზე, მეორე გვრაბის (შტოლნის) შესასვლელ პორტალამდე (20მეტრში) დაზიანებულია სადერივაციო მილსადენი (კორდ. X-0345399, Y-4716758; სურ.19), რომლის შედეგად დარღვეულია მილის ჰერმეტიულობა.

სურ.19

აღნიშნულ უბანზე, სადერივაციო მილსადენის დასაცავად საჭირო იქნება ჰერმეტიულობის აღდგენა და მილსადენის ზედაპირის გაძლიერება მეტალის კონსტრუქციით.

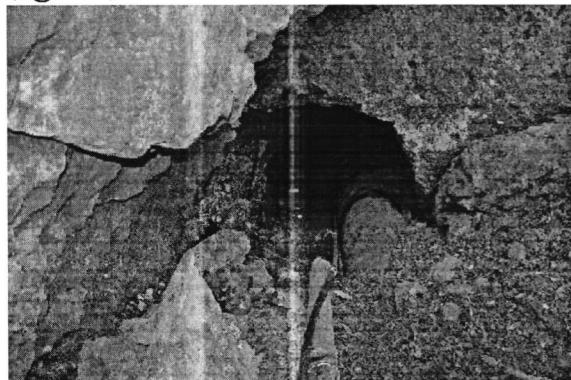
9. მდ. რიცეულას ხეობის მარჯვენა ფერდობზე (x-345237; y-4716814) დეფორმირებული და შევიწროვებულია ჰესის ინფრასტრუქტურულ ობიექტებთან დამაკავშირებელი საავტომობილო გზის 7-8 მ სიგრძის მონაკვეთი.

საავტომობილო გზა ამჟამად აღდგენილი და გამაგრებულია დიდი დიამეტრის ხის მორებით (სურ.20).

სურ.20

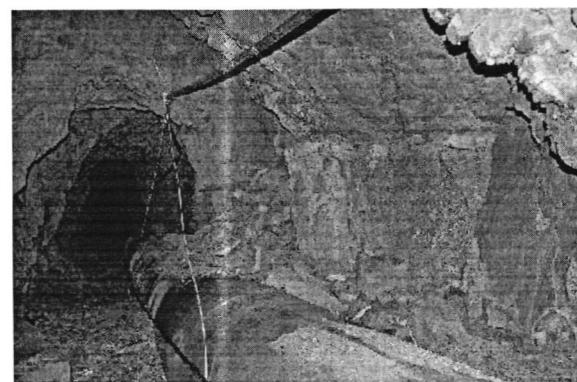
10. რიცეულა ჰესის სადერივაციო მილსადენის ტრასაზე არსებული N2 გვირაბი გაყვანილია მტკიცე კლდოვან ქანებში. მისი შესასვლელი პორტალი - x-345381, y-4716776 (სურ.21) მდგრადია, ხოლო გამოსასვლელი პორტალის - x- 345196, y- 4716659 თავზე (სურ.22) და გვირაბის მთელ სიგრძეზე ფიქსირდება 8 მცირე მასშტაბის ქვათაცვენის ლოკალური უბანი (სურ.23).

სურ.21

სურ.22

სურ.23

საჭიროდ მიგვაჩნია გვირაბში გამავალი სადერივაციო მიღსადენის ტრასის პერიოდული გაწმენდა, რათა არ მოხდეს ჩამოშლილი კლდოვანი მასით მისი ჩახერგვა და შესაბამისად ყოველივე ამან არ გამოიწვიოს სადერივაციო მიღსადენის მიმდებარე უბნების ინსპექტირების შესაძლებლობის შეძლუდვა. არსებული ქვათაცვენის პროცესები სადერივაციო მიღის მდგრადობისთვის საშიშროებას არ წარმოადგენს. გვირაბში გამავალ მიღსადენზე დეფორმაციები და წყალგაუონვები არ ფიქსირდება.

11. რაჭა ჰესის სადერივაციო გვირაბის შესასვლელი პორტალის (კორდ. X-0345579, Y-4716868 ; პკ 5+65) მიმდებარე ტერიტორიაზე დაგროვილია გვირაბის გაყვანის შედეგად მიღებული ფუჭი ქანი, რომლებშიც ფიქსირდება მცირე ჩამოშლები. პორტალის თავზე, გვირაბის გაყვანისას ჩამოყალიბებულ კლდოვან ფლატეზე ფიქსირდება მცირე მასშტაბის კლდეზვავური მასები (ზომებით 3*5-ზე) (სურ: 24,25).

აღნიშნული მოვლენა გამოწვეულია გვირაბის გაყვანისას კლდოვანი ქანების ზედაპირული ზონის დანაპრალიანებით და შესაბამისად ფერდის დასტაბილების თანდაყოლილი პროცესია.

სურ.24

სურ.25

12. რაჭა ჰესის სადერივაციო გვირაბის გამოსასვლელ პორტალთან, ხელოვნურად ჩამოჭრილ, ძლიერ ციცაბოდ დახრილ, ფერდოზე წარმოქმნილია ფართობული გადარეცხვის უბანი. ფერდობი აგებულია დელუვიურ-კოლუვიური საფარი გრუნტებით, რომელიც ძირითადად წარმოდგენილია ტუფობრექჩიების ნატეხოვანი მასალით, თიხნარით და ღორღით. აღნიშნული დანალექები ადვილად ირეცხება ფერდობზე ფორმირებული ზედაპირული წყლის ნაკადებით. ამ უბანზე მოსალოდნელია ერთეული ლოდების ჩამოცვენა, ხოლო ფართობული ეროზია ეტაპოვბრივად შემცირდება ფერდოს ბუნებრივი პროფილის გამომუშავების პარალელურად (სურ: 26,27,28).

სურ.26

სურ.27

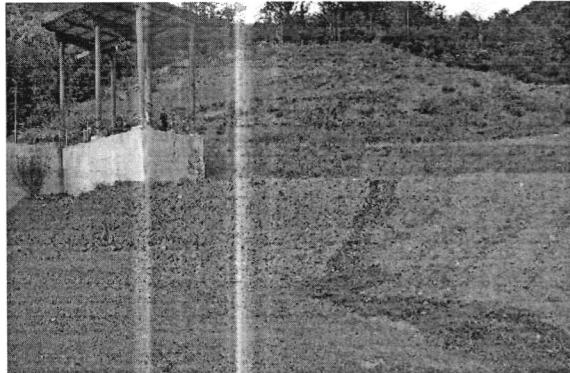
სურ.28

ფართობული გადარეცხვის, ანუ ზედაპირული ეროზიული პროცესების შესარბილებლად საჭიროდ მიგვაჩნია ფერდობის ზედა ნაწილში, ფერდოს კიდის გასწვრივ, სანიაღვრე თხრილების მოწყობა და შეკრებილი ზედაპირული წყლების გადაგდება მიმდებარე უახლოესი ხევისკენ.

13. რაჭაპესის სადერივაციო გვირაბის გამოსასვლელ პორტალთან მოწყობილი სადაწნეო აუზიდან გამომავალი სადაწნეო მილსადენის მიმდებარე ტერიტორიაზე ფიქსირდება ტექნოგენური გრუნტებიდან გამომავალი ფილტრაციული წყლის ნაკადებით ფორმირებული ზედაპირული კვალი. სავარაუდოდ დარღვეულია ჰერმეტიულობა სადაწნეო აუზსა და სადაწნო მილსადენს შორის (სურ: 29,30).

საჭიროდ მიგვაჩნია დაზიანების დროული აღმოფხვრა, რათა ისედაც სენსიტიური უბანი არ გადაიქცეს მეწყრული პროცესების აქტიურ კერად.

აღსანიშნავია ის გარემოება, რომელიც დაკავშირებული იყო ამ უბანზე ძველი სადერივაციო მილსადენის დაზიანებული ნაწილიდან წყლების ფილტრაციაზე. ამჟამად მილსადენი აღდგენილია, ხოლო იქ განვითარებული დახრამვითი და ჩასახვა-განვითარების სტადიაზე მყოფი პროცესები შეჩერებულია.

სურ.29

სურ.30

14. სადაწნეო აუზის მიმდებარედ არსებული უქმი წყალსაგდები წარმოადგენს მომდებარე ხევში ჩამავალ მეტალის მოხრილ მილს, რომლის ბოლოში მოწყობილია ბეტონის ჩამქრობი ჭა (სურ.31). არსანიშნავია ის ფაქტი, რომ წინა წელს განხორციელებული აღდგენითი სამუშაოების შესრულების შემდეგ (უქმი წყალსაგდები მილის დაგრძელება ფერდის გასწვრივ და ჭის მოწყობა), მიმდებარე უბანზე გეოდინამიკური პროცესები - სიღრმითი და გვერდითი ეროზია აღარ ფიქსირდება.

სურ.31

15. სადაწნეო აუზისკენ მიმავალი საექსპლუატაცი საავტომობილი გზის მიმდებარე მარჯვენა ფერდზე ფიქსირდება საკმაოდ დიდი ხარჯის ფილტრაციული წყლის ნაკადი, მცირე ღელის

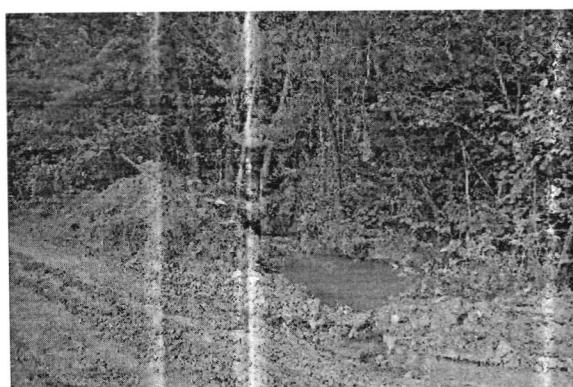
ზომის (სურ.32), რომელიც საავტომობილო გზის ნაპირთან ქმნის წყალდაგროვებას (სურ.33), საიდანაც მეტალის მილის საშუალებით გაედინება გზის ქვეშ და უერთდება იქვე არსებულ ხევს (სურ.34).

მართალია ზედაპირზე არ ჩანს და ვერ ხერხდება არსებული წყლის ნაკადის წარმომავლობის დადგენა, მაგრამ არ არის გამორიცხული, რომ ეს პროცესი დაკავშირებული იყოს სადაწნეო მილსადენის დაზიანებასთან.

შესაბამისად, ფერდობზე არაორგანიზებულად გამავალი წყლის ნაკადი, წარმოადგენს საშიშროებას, როგორც ნაგებობის მდგრადბისთვის, ასევე საკმაოდ დიდი დახრილობის მქონე ფერდობზე მეწყრული პროცესების გააქტურებისთვის.

სურ.32

სურ.33

სურ.34

სადაწნეო მილსადენის დაზიანების ადგილის დასადგენად და აგრეთვე, ასეთის არსებობის გამოსარიცხად, საჭიროდ მიგვაჩნია სადაწნეო მილსადენის დაცლა და შემდგომ

დაკვირვება ფერდზე გამომავალი ფილტრაციული წყლის ნაკადის ხარჯის ცვალებადობაზე. იმ შემთხვევაში, თუ წყლის ხარჯი შემცირდა, ან სრულად გაქრა, ადგილი ექნება სადაწნეო მილსადენის ავარიულ დაზიანებას და საჭირო გახდება მილის დაზიანებული ნაწილის ჰერმეტიულობის აღდგენა.

16. საველე კვლევების პერიოდში, ჰესის შენობის (საგენერატორო) მიმდებარე, დიდი დახრილობის მქონე ფერდობზე განლაგებული სადაწნეო მილსადენების დერეფნის და მიმდებარე ფერდობების დათვალიერებისას, გეოდინამიური პროცესები, ისეთები როგორიც არის ფართობული ეროზია და მეწყრული კერები, არ დაფიქსირებულა. შესაბამისად, ხე-მცენარეული საფრის მოწყობა დერეფნის ფარგლებში საჭიროებას არ წარმოადგენს, რადგანაც ხეების ფესვთა სისტემა აწრაფად ვითარდება და ღრმად აღწევს ნაპრალებში, აფართოებს მათ და ნელი ტემპით აქვეითებს ანკერების საფუძვლის ამგები გრუნტების გეოტექნიკურ მაჩვენებლებს, რაც ფერდობის მდგრადობაზე უარყოფითად აისახება.

სადაწნეო მილსადენის აღდგენილ უბნებზე საჭიროდ მიგვაჩნია ღრმაფესვიანი ჯიშის ბალახის საფარის მოწყობა და შესაბამის უბნებზე სანიაღვრე სისტემის ორგანიზება.

17. რეკომენდაცია: „თოშის წარმოქმნის პერიოდში რიცეულაპესი უნდა იყოს გამოყვანილი ექსპლუატაციიდან, რადგან სადგურს არ გააჩნია პელტონის ტიპის ტურბინები, რაც არ იძლევა თოშის გატარების საშუალებას საქმეებში, განსხვავევით რაჭაპესისგან, რომლის დღე-ღამური მუშაობის რეჟიმი უნდა იყოს ერთგვაროვანი, რათა არ მოხდეს დაგროვილი თოშით ტურბინების მუშა თვლების დაზიანება.

წყლის სიჩქარე სადერივაციო ტრაქტში უნდა აღემატებოდეს თოშის ტრანსპორტირების სიჩქარეს, რათა არ მოხდეს თოშის დალექვა და დაგროვება სადერივაციო ტრაქტში“ (შემსრულებელი: ინჟინერ-ჰიდროტექნიკოსი, ტექნიკურ-მეცნიერებათა კანდიდატი, ვასილ ჯაფარიძე; 2016 წლის 1 მარტი).

შესაბამისად ზემოთ მოყვანილი რეკომენდციებისა, რაჭა ჰესის ექსპლუატაციის დროს წყალმიმღების თოშისგან დაცვა საჭიროებას არ წარმოადგენს, ხოლო რიცეულაპესი გამოყვანილი უნდა იქნას ექსპლუატაციიდან.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, შეგვიძლია დავასკვნათ, რომ საჭიროებას არ წარმოადგენს სალექტრების გადახურვა და სათავე წყალბობების ზედა ბიეფში, ანუ წყალსაცავში, თოშისგან დაცვის რაიმე ტიპის დამცავი ღონისძიების გატარება.

2. მდ. რიცეულას კალაპოტში გატარებული სანიტარული ხარჯის მოცულობასა და ფერდობების მდგრადობას შორის კავშირზე არსებული მონიტორინგის შედეგები

შპს „რიცეულაპესი“-ს და შპს „რაჭაპესი“-ს ჰიდროტექნიკური ნაგებობების და კონსტრუქციების მონიტორინგის პროგრამის მიხედვით განხორციელდა სანიტარული ხარჯის მოცულობასა და ფერდობების მდგრადობას შორის ურთიერთკავშირის მონიტორინგი.

მონიტორინგის პროგრამა ითვალისწინებდა, მდ. რიონის შესართავამდე მდ. მდ. რიცეულას და ხედეთურის ხეობებში არსებული სათავე ნაგებობების ქვედა ბიეფების არეალში ხეობების ფერდობებზე და კალაპოტში არსებული მდგომარეობის შესწავლა-შეფასებას და საშიშროების რისკის განსაზღვრას (კვარტალში ერთხელ).

რიცეულა-რაჭა ჰესები-ს ხელმძღვანელობის დავალების საფუძველზე განხორციელდა სადამკვირვებლო ჯგუფის ორგანიზება 3-4 ადამიანის შემადგენლობით (მათ შორის ერთი სპეციალისტის). მათ დაევალათ:

- მდ. რიცეულას და მდ. ხედეთურის კაშხლების ქვედა ბიეფის არეალში სანიტარული წყლის ხარჯზე მუდმივი კონტროლის განხორციელება;
- მდინარეთა ხეობების ფერდობებზე მეწყრულ-გრავიტაციულ მოვლენებზე და ეროზიულ პროცესებზე დაკვირვება;
- პერიოდულად ფორმირებადი ღვარცოფული პროცესების და წყალმოვარდნების დაფიქსირება.

ამასთან, რთული საკითხების გადასაწყვეტად, დამატებით გათვალისწინებული იქნა შესაბამისი სპეციალისტების (ინჟინერ-გეოლოგი, ჰიდრომშენებელი და სხვათა) მოწვევა.

მდინარეთა სანიტარული ხარჯების მოცულობასა და ხეობათა ფერდობების მდგრადობას შორის ურთიერთკავშირის ანალიზის ჩატარების აუცილებლობა, გამოწვეულია ისეთი საკითხების გადასაწყვეტად, როგორიც არის მეწყრულ-გრავიტაციული პროცესების ზემოქმედებით ცალკეულ უბნებზე ხეობათა ჩახერგვა, ნაკადის შეგუბება-შეტბორვის შედეგად ხელოვნური წყალსატევების წარმოქმნა და პოტენციურად ღვარცოფმაფორმირებადი კერების ჩამოაყალიბება.

აღნიშნული გარემოება აუცილებლად უნდა იქნას გათვალისწინებული, ვინაიდან ბუნებრივ, კერძოდ კაშხლების არ არსებობის პირობებში, მდ. რიცეულა ადვილად გარეცხავდა და გადაიტანდა მდინარის კალაპოტის არეალში მეწყრულ-გრავიტაციული მოვლენების აქტივიზაციის შედეგად აკუმულირებულ მასებს და ადგილი აღარ ექნებოდა ხეობაში ხანგრძლივი დროით ნაკადის შეგუბებას და ამ მასების ღვარცოფულ ნაკადებად ტრანსფორმირებას. მდინარის ნაკადის სანიტარული ხარჯის გატარების პირობებში

(კალაპოტში საგრძნობლად შემცირებული წყლის რაოდენობა) პროცესი განვითარდება ნაწილობრივ, დაბალი ინტენსივობით, ან საერთოდ ვერ მოხდება აკუმულირებული მეწყრულ-გრავიტაციული მყარი ნატანის გარეცხვა-ტრანსპორტირება. ას გარემოება აღნიშნულ უბანზე შექმნის ხელსაყრელ პირობას, მეწყრულ-გრავიტაციული მასების ზღვრულად გადატენიანების პირობებში, დამანგრეველ ღვარცოფულ ნაკადად ტრანსფორმირების თვალსაზრისით, რაც დიდ საშიშროებას შეუქმნის მდინარის ხეობის ქვემო წელში მდებარე დასახლებული პუნქტების მოსახლეობას და ცენტრალურ საავტომობილო გზის ფუნქციონირებას.

სწორედ ზემოთ აღნიშნული საკითხების გადასაწყვეტად, კერძოდ გეოსაშიშროების და რისკების განსაზღვრის, შეფასების და მათი მოსალოდნელი ზემოქმედებისგან დაცვის მიზნით, წინმსწრები ღონისძიებების დასახვის და განხორციელებისთვის ჩამოყალიბდა სადამკვირვებლო ჯგუფი, რომელიც 2015 წლის იანვრიდან დღემდე (2017 წლის ივლისი), კვარტალში ერთხელ აწარმოებს ხეობების ვიზუალურ მონიტორინგულ კვლევებს, რომლის საფუძველზე ფიქსირდება მდინარეთა ხეობებში არსებული მდგომარეობა, ხოლო კალაპოტში აკუმულირებული მასების არსებობის შემთხვევაში მათი კონტურები, აგრეთვე ხეობის ფერდობებზე მიწისქვეშა წყლების განტვირთვით წარმოქმნილი ფილტრაციული წყაროები, ასეთების არსებობის შემთხვევაში.

საანგარიშო პერიოდში სადამკვირვებლო მონიტორინგული კვლევების ჯგუფმა განახორციელა ათი გეგმიური შემოვლა-დათვალიერება, მათ შორის ოთხჯერ 2015 წელს, ოთხჯერ 2016 წელს და ორჯერ 2017 წელს. ბოლო კომისიური დათვალიერება ინჟინერ-გეოლოგის მონაწილეობით განხორციელდა 2017 წლის 14-16 ივლისს, რომლის დროს დაფიქსირდა სხვადასხვა ტიპის გეოლოგიური პროცესი და ჰიდროკვანძში შემავალი ნაგებობების დაზიანება.

ხაზგასმით აღსანიშნავია შემდეგი გარემოება: იმ შემთხვევაში, თუ მდ. რიცეულას კალაპოტში ადგილი ექნება მეწყრული მასების აკუმულაციას და დაიწყება წყლის ნაკადის შეგუბება-შეტბორვა, გეოლოგების რეკომენდაციით, მონიტორინგულმა-სადამკვირვებლო ჯგუფმა უნდა მიმართოს ჰიდროკვანძის ხელმძღვანელობას მოთხოვნით, რომ მდინარის წყლის სრული ხარჯი (სანიტარულ ხარჯს + გვირაბის წყლის ხარჯი) გატარებული იქნას ქვედა ბიეფში. გაზრდილი ხარჯის პირობებში წყლის ნაკადი ადვილად შეძლებს აკუმულირებული მყარი მასალის ნელი ტემპით გარეცხვა-გადატანას, არ მოხდება წყალსატევის ფორმირება, რომლის გარღვევის შემთხვევაში საფრთხე შეექმნება ხეობაში მდებარე დასახლებას და ცენტრალურ საავტომობილო გზას.

მდინარის კალაპოტში წყლის სრული ნაკადის გატარების პერიოდში, სანამ არ მოხდება გრავიტაციული მოვლენებით წარმოქმნილი დამბის გახსნა და არ მოიხსნება საშიშროება, მონიტორინგული ჯგუფი ვალდებულია არსებული მდგომარეობა პერიოდულად (დროის გარკვეულ ინტერვალებში) აცნობოს ხელმძღვანელობას, ხოლო

საშიშროების შემცველი გარემოების შემთხვევაში, საქმის კურსში ჩააყენონ მოსახლეობა, სამაშველო სამსახური და პოლიცია.

ხაზგასმით აღსანიშნავია ის გარემოება, რომ როგორც რიცეულა და რაჭა ჰესების სრული ექსპლუატაციის, ისე სადამკვირვებლო მონიტორინგული ჯგუფის კვლევების პერიოდში, მაღალი გეოლოგიური საშიშროების რისკის შემცველი პროცესი, გარდა სადერივაციო მიღსადენის მეწყრული პროცესებით დაზიანებისა არ დაფიქსირებულა.

ბოლო მონიტორინგული კვლევების (2017 წლის 14-16 ივნისი) განხორციელების შედეგად მოპოვებული საველე მასალების კამერალური დამუშავების და ანალიზის საფუძველზე დაყრდნობით, ქვემოთ მოგვყავს ჰიდროტექნიკური ნაგებობის განლაგების სივრცეში არსებული გეოდინამიკური მდგომარეობის აღწერა და საშიშროების რისკების შეფასება (იხ. რუკები).

სათავე ნაგებობების ქვედა ბიეფის არეალში ძირითადად ადგილი აქვს ქვათაცვენა-კლდეზვავურ პროცესებს, რის შედეგად მდ. რიცეულას კალაპოტში დიდი რაოდენობითაა აუმულირებულია სხვადასხვა ზომის ლოდები.

მდ. რიცეულას ხეობის მარცხენა ფერდობზე (**x-345092, y-4716330**) ფიქსირდება ძველი გრავიტაციული გადაადგილების შედეგად დაგროვილი კლდეზვავური მასა (ლოდნარი). რელიეფში მკაფიოდ არის გამოხატული გადაადგილებული ბლოკ-საფეხური, რომლის ძირში, საავტომობილო გზის გასწვრივ მდინარის გაღმა, განვითარებულია ლოკალური ქვათაცვენის უბანი (**x-345005, y-4715897**). მთლიანობაში ფერდობზე ქვათაცვენა-კლდეზვავური ზონის გავრცელბის არეალი დაახლოებით შეადგენს 20 ჰა-ს (სურ.№35).

სურ.35

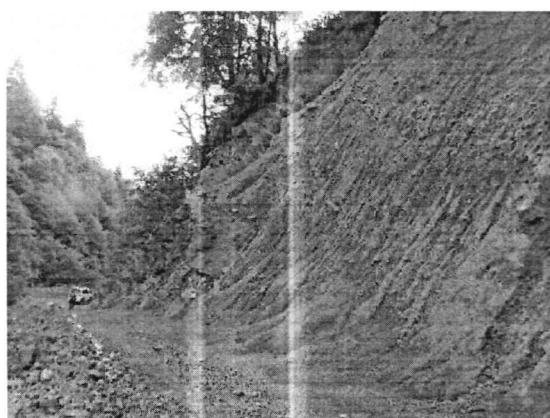
მდ. რიცეულას ხეობის მარჯვენა სანაპიროზე ერთ-ერთი უბანი (**x-344925, y-4716193**) აგებულია მძლავრი მეოთხეული დელუვიურ-კოლუვიური დანალექებით, რომლებიც ინტენსიურად ირეცხება ფერდობული ეროზიის შედეგად. წარმოქმნილია ეროზიული ფლატე ზედაპირი, რომელიც საავტომობილო გზის ვაკისიდან მაღლდება 35-40 მეტრით,

ხოლო მისი დახრილობა $70\text{-}80^{\circ}$ -მდე ცვალებადობს. აღნიშნულ უბანზე მეწყრულ-გრავიტაციული პროცესების გააქტიურების რისკი გზასთან მიმართებაში მაღალია (სურ.36).

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საჭიროდ მიგვაჩნია:

- ფერდობზე ერზიული პროცესების შედეგად გამოჩენილი საშიში ლოდების ჩამოყრა;
- საავტომობილო გზის ფერდობიდან ჩამონაყარი ღორღოვანი მასალისგან პერიოდული გაწმენდა;
- ქვათაცვენის უბანზე გამაფრთხილებელი საგზაო ნიშნების დაყენება.

აქტიური ქვათაცვენის უბანი, ფართობით 3,6 ჰა, ფიქსირდება მდ. რიცეულას ხეობის მარჯვენა ფერდობზე (**x-344766, y-4716502**). ამ მონაკვეთზე საავტომობილო გზა გადის მარცხენა ფერდობის ძირში. ჩამოცვენილი ლოდნარ-ღორღოვანი მასალა გროვდება ფერდობის ძირში, ანუ მდინარის კალაპოტში (სურ37).

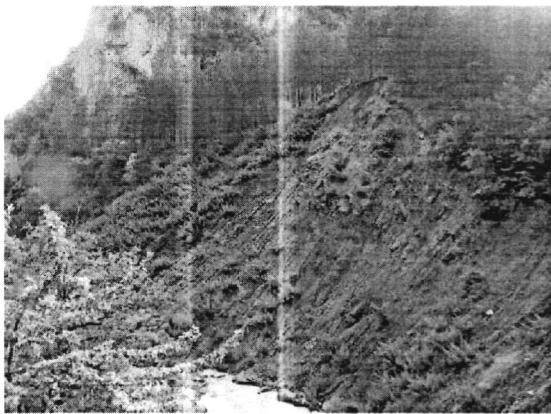
სურ.36

სურ.37

ერთ-ერთი ქვათაცვენა-კლდეზვავის უბანი, ფართობით 1,5 ჰა, ფიქსირდება მდინარის ხეობაში დინების ქვემო წელში, მარჯვენა ფერდობის (**x-345393, y-4713808**) ქვედა ნაწილში. რელიეფში კარგად ჩანს წარსულში ინტენსიურად მიმდინარე გრავიტაციული პროცესების შედეგად დაგროვილი მძლავრი კოლუვიური ნალექები, რომლის ძირი ირიცხება მდინარის ეროზიული ზემოქმედებით (სურ.38).

მდ. რიცეულის მარჯვენა, სამხრეთ-აღმოსავლური ექსპოზიციის მქონე ფერდობზე, სოფ. კლდისუბნის ტერიტორიაზე (**x-343872; y-4713250**), განვითარებულია მასშტაბური მეწყრული სხეული (სურ.№39), რომლის ზედაპირი გორაკ-ბორცვიანი, ზოგან კი ტალღოვან-საფეხუროვანია. მეწყერი ფერდობს მოიცავს თითქმის მთლიანად (ფართობი 95 ჰა), რომელიც სათავეს იღებს კირქვების კარნიზების ძირიდან, ხოლო ენური ნაწილი კი აღწევს მდ. რიცეულას კალაპოტამდე. ფერდობი ძლიერ გაწყლოვანებულია, ფიქსირდება გრუნტის წყლების განტვირთვის არეები წყაროების და გამონაურების სახით.

სურ.38

სურ.39

ქვედა ნაწილში ფიქსირდება დაჭაობებული უბნები. 70-იან წლებში მეწყრული პროცესების მაღალი აქტივიზაციის და შესაბამისად გეოლოგიური დასკვნის საფუძველზე გასახლებულია მთელი სოფელი - 65 ოჯახი, თუმცა მოსახლეთა უმეტესი ნაწილი ადგილზე დარჩენილი. ამჟამად მეწყრული სხეული დასატაბილების პროცესშია, თუმცა მაინც შეინიშნება ცალკეული გააქტიურებული უბნები.

ადგილობრივი მუნიციპალიტეტი 2017 წლის ზაფხულიდან ახორციელებს სოფლის კომუნიკაციების და დაზიანებული საავტომობილი გზის მონაკვეთების აღდგენა-რეაბილიტაციის პროექტებს, რაც თავისთავად მოიცავს რიცეულა-რაჭა ჰესებისკენ მიმავალ საავტომობილო გზას.

3. რიცეულას და რაჭა ჰესების სათავე ნაგებობის ზედა ბიეფში ღვარცოფმარეგულირებელი ნაგებობების მოწყობის მიზანშეწონილობის და შესაძლებლობის შეფასება

რიცეულას და რაჭა ჰესების სათავე ნაგებობების ზედა ბიეფში ღვარცოფმაფორმირებელი ნაგებობების მოწყობის მიზანშეწონილობის და შესაძლებლობის შეფასების მიზნით, სათავე ნაგებობების ზედა ბიეფში მდ. რიცეულას წყალშემკრები აუზის ფარგლებში შესრულდა საველე სარეკოგნოსცირო-აგეგმვითი სამუშაოები, რომელიც მოიცავდა, როგორც მდ. რიცეულას, ისე მისი მარცხენა და მარჯვენა შენაკადების ხეობებს (მდ.მდ. კაპი, ქრინავი, კოდილაშევი, შავილელე და რამოდენიმე უსახელო შენაკადი და მრავალი მშრალი ხევი).

აგეგმვის პროცესში გამოვლენილი და შეფასებული იქნა რამდენიმე ღვარცოფმაფორმირებელი უბანი, შესაძლებლობების ფარგლებში განსაზღვრული იქნა მათი პარამეტრები.

ქვემოთ მოგვყავს ვიზუალური გეოლოგიური სარეკოგნოსცირებო აგეგმვითი სამუშაოების პერიოდში მოპოვებული საველე მასალის კამერალური დამუშავების და ანალიზის საფუძველზე, აგრეთვე ტოპო რუკების და აეროფოტო მასალების დეშიფრირების მონაცემებზე დაყრდნობით, ღვარცოფმაფორმირებელი კერების გეოდინამიკური მდგომარეობის და საშიშროების რისკის შეფასება.

მდ. რიცეულა სათავეს იღებს ლეჩხუმის ქედის სამხრეთი კალთიდან, ზღვის დონიდან დაახლოებით 2650 მ. აბს. სიმაღლეზე. რიცეულაჰესის და რაჭაჰესის ჰიდროკვანძების სათავე ნაგებობები მოწყობილია ხეობის შუა წელში, 960 მ აბსოლიტურ ნიშნულზე. მის ზედა ბიეფში, მდ. რიცეულას და მისი შენაკადების ხეობების ფერდობების ცალკეულ უბნებზე განვითარებულია ღვარცოფმაფორმირებელი მეწყრულ-გრავიტაციული კერები. მათი ფორმა ხშირ შემთხვევებში მარაოსებურია, ხოლო ზოგან კი გლეტჩერისებური.

მდ. რიცეულას სათავეებთან, ხეობის მარცხენა ფერდობზე (კოორდინატები: x-345529, y-4729308) რელიეფში კარგად არის გამოკვეთილი 3 აქტიური ღვარცოფმაფორმირებელი კერა, საერთო ფართობით 30 ჰა-მდე (კერა №1,2,3).

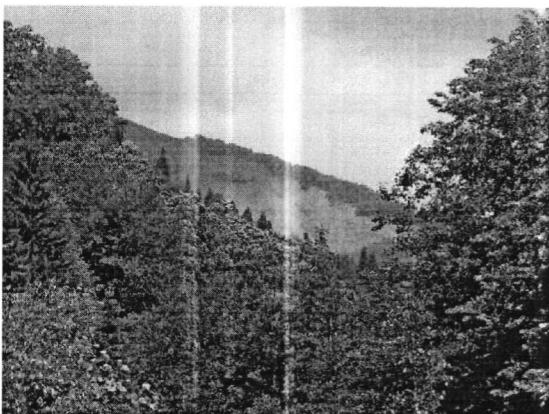
მდ. რიცეულას მარცხენა შენაკადის, მდ. კოდილაშევის ხეობის სათავეებთან, მარცხენა ფერდობზე (x-347096, y-4728462) ფიქსირდება 2 აქტიური კერა, რომლეთა საერთო ფართობი აღწევს 16 ჰა-ს (კერა №4,5).

მდ. რიცეულას ხეობის ზემო წელში, მარჯვენა უსახელო შენაკადის სათავესთან (x-342310, y-4727893) განვითარებულია ღვარცოფმაფორმირებელი ეროზიული კერა, რომლის ფართობი 4,7 ჰა-ია (კერა №6).

მდ. რიცეულას მარჯვენა შენაკადის, მდ. შავი ღელეს ხეობაში განვითარებულია ყველაზე აქტიური და მასშტაბური მეწყრულ-გრავიტაციული კერა (**х- 342391, ყ- 4724293**), რომელიც იწყება სათავიდან და ვრცელდება ხეობის თითქმის შუა წელამდე (სურ.40). მეწყრული კერის ფართობი შეადგენს 34 ჰა-ს (კერა №7). მდ. შავი ღელის სიგრძე 1.85 კმ-ია, მისი მდ. რიცეულთან შეერთების ადგილიდან სათავე ნაგებობამდე მანძილი 8,5 კმ-ია.

მდ. რიცეულას მარცხენა შენაკადის, მდ. ჟრინავის ხეობის შუა წელში ფიქსირდება 3 ლოკალური გავრცელების მეწყრულ-გრავიტაციული უბანი, რომლებიც მდინარის მიერ ფერდობის ძირის გარეცხვის შედეგად პერიოდულად აქტიურდებიან. მათი საერთო ფართობი 3,9 ჰა-მდე აღწევს (კერა № 8,9,10).

მდ. მდ. რიცეულას და ჟრინავის შესართავს ქვემოთ 850-900 მ-ში, მდ. რიცეულას მარჯვენა შენაკადი (უსახელო ხევი), ქმნის მცირე ზომის გამოზიდვის კონუსს (**х- 345491, ყ- 4718124**), რომელიც ძირითადად გამოფიტული კლდოვანი ქანების ნაშალი მასალის წვრილი ფრაქციით არის წარმოდგენილი (სურ.41).

სურ.40

სურ.41

ზემოთ აღწერილი ღვარცოფმაფორმირებელი კერების არსებობის მიუხედავად, მდ. რიცეულას კალაპოტში მაღალი სიმკვრივის (ქვა-ტალახოვანი ან ტალახ-ქვიანი) ღვარცოფული ნაკადების გავლის კვალი არ ფიქსირდება. მეწყრულ-გრავიტაციული კერებიდან ხეობის კალაპოტისკენ ტრანსპორტირებული მყარი მინერალური მასა, ეტაპობრივად ირეცხება წყლის ნაკადების მიერ. მდ. რიცეულას ხეობაში პერიოდულად ადგილი აქვს ძირითადად წყალმოვარდნებს და დაბალი სიმკვირივის ღვარცოფული ნაკადების ფორმირებას.

აქვე, ცნობის სახით წარმოგიდგენთ მდ. რიცეულას შეწონილი ნატანის მინერალოგიური ანალიზის ანგარიშს, შესრულებულს „ჰიდროპროექტი“-ს ლაბორატორიაში 1984-85 წლებში, რომელმაც გვიჩვენა, რომ ის შედგება კვარცისგან (60-70%), მინდვრის შპატისგან (პლაგიოვლაზი და კალიუმის მინდვრის შპატი) – 5-10%, კალციტისა (5-10%) და მცირე რაოდენობით მონთმორილონიტის, ქარსისა და ქლორიტებისგან.

თუ გავითვალისწინებთ ჰიდროკვანძის ექსპლუატაციაში ყოფნის ხანგრძლივ პერიოდს, (დაახლოებით 80 წელს) და იმ გარემოებას, რომ ამ პერიოდში ზედა ბიეფში დამანგრეველი ღვარცოფული ნაკადის ფორმირებას არ ჰქონია ადგილი, ასევე ჩვენ კვლევების მონაცემებს, რომელშიც ნათლად ჩანს, რომ მდ. რიცეულას ხეობაში პერიოდულად ადგილი აქვს მხოლოდ წყალმოვარდნებს და დაბალი სიმკვრივის ღვარცოფული ნაკადების ფორმირებას, რადგანაც ღვარცოფმაფორმირებელი მეწყრულ-გრავიტაციული კერები სათავე ნაგებობებიდან საკმაოდ დიდი მანძილით არის დაშორებული, რის გამოც შენაკადებში და შემდგომ ძირითად წყალსადინარში ტრანსპორტირებული მყარი ნატანი ასწრებს აკუმულირებას მათივე კალაპოტებში და შესაბამისად მათი დამანგრეველი ენერგია იმდენად მცირდება, რომ მხოლოდ დაბალი სიმკვრივის წყალ-ტალახიანი და წყალ-ქვიანი ნაკადები აღწევს სათავე ნაგებობებამდე (კაშხლამდე და შესაბამისად სალექრებამდე), მოტანილი მყარი მასალით ავსებს მცირე წყალსაცავს და გადაედინება კაშხალზე. აღნიშნული პროცესი ჩვეულებრივი მოვლენაა მთის ტიპის მდინარის შემთხვევაში და რაიმე განსაკუთრებულ საშიშროებას ვერ შეუქმნის მცირე გაბარიტების მქონე კაშხალს, რომელიც თავის მხრივ წარმოადგენს ნაკადმიმმართველს წყალმიმღები ნაგებობებისთვის. წყალმოვარდნების პერიოდში მყარი ნატანით ამოვსებული მცირე წყალსაცავის გაწმენდა უნდა განხორციელდეს გამრეცხების საშუალებით, ხოლო დარჩენილი მასალის ამოღება უნდა მოხდეს ტექნიკის გამოყენებით.

ყოველივე ზემოხსენებულიდან გამომდინარე შეგვიძლია დავასკვნათ, რომ ღვარცოფული პროცესების და წყალმოვარდნების ზემოქმედებისგან ჰიდროკვანძის სათავე ნაგებობების დაცვის მიზნით, ღვარცოფმარეგულირებელი ნაგებობების მოწყობა მიზანშეწონილად არ მიგვაჩნია.

